

#FEJLESZTÉS

3. OLDAL

ÓKÜSZ

AZ ÓZDI KÖZPONTI ÜGYFÉLSZOLGÁLAT LÉTREHOZÁSÁVAL ÉS ÁTADÁSÁVAL, EGY OLYAN ÜGYFÉLTÉRREL ÁLLUNK A LAKOSSÁG ELÉ, Ahol minden, az önkormányzati rendszerhez kötődő ügyet el tudnak intézni egy légtérben - mondta Janiczak Dávid, Ózd város polgármestere.

#ÉVFORDULÓ

5. OLDAL

150 ÉV

KÖNYVBEMUTATÓ ÉS EMLÉKEZÉS

#ÉREMESŐ

7. OLDAL

ÓFTSE

EGYÉNI CSÚCSOK, MAGYAR REKORDOK

#SIKER

10. OLDAL

SOKSZÍNŰ

AMERIKAI DIVATMAGAZIN CÍMLAPJÁN

ÜZENET A MÚLTBÓL

Léhly Gábor (1873-1944) községi bíró. SUSA, 1929
(Forrás: Magyar Nemzeti Múzeum / Történeti táj)

A Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Tára 2010 elején jutott a képen látható pácolt emlékböthöz. A susai bíró háza kertjében ülve látható, előtte egy asztalon tárgyak sorakoznak: tintatartó, tapper és egy kinyitott cigarettatárca, mellén az elnyert Magyar Érdemkeresztrel, kezében egy hosszú botot tart, amely gránátalmaszerű ezüst gömbben végződik. A 152 cm-es bíróbot feje stilizált növényi mintákkal domborított gömböt formáz tehát, alatta a nyakrészen nyolc körbefutó szív látható, majd alattuk a felirat: „Susa község bírójának a magyar határért! Runyai Söldos Béla főispán”.

A „Trianon 100” emlékév után ismét többen felvetették SUSA és a „leghúságesebb város” címet elnyerő Sopron közötti hasonlóságot a népszavazás kapcsán, amely során a lakosság a Magyarországhoz tartozás mellett döntött. A valóságban azonban az első világháborút lezáró párizsi békekonferencia nem engedélyezte előbbi esetében népszavazás tartását, 1921 nyarán viszont felállt az a nemzetközi összetételű határmegállapító bizottság,

amely a terepbejárás során szembesült a bíró és a falu tiltakozásával. Végül tárgyalásos döntés nyomán lokális határkiigazításra nyílt lehetőség, így 1922. október 20-án SUSA község Magyarországhoz való tartozása mellett döntöttek, köszönhetően annak (is), hogy a falu olyan területen feküdt, melyet a trianoni békeszerződés nem említett név szerint, csak a kijelölendő határszakasznak a főbb hegy-vízrajzi paramétereit adta meg. Hasonló esetre egyébként csak elvétve került sor: a magyar–csehszlovák határszakaszon Salgótarján térségében, Somoskő és Somoskőújfalú esetében.

A fotó felső részén, a dombháton látható fasornál húzódott a SUSA javára módosított magyar–csehszlovák határ. Az események alakításában a szlovákokkal is jó kapcsolatot ápoló, kiválóan érvelni tudó Léhlynek jelentős szerepe volt, ám a csehszlovákok lemondásában szerepet játszhatott a falu számukra kedvezőtlen fekvése és nehézkes megközelítése is. A „hűség faluja” 1979-től Ózd város része, ahol 2017-ben emléktáblát is avattak a neves bíró emlékére.

Alabán Péter

JUBILEUMI

ÉVFORDULÓ

Harminchat éve alakult az Ózdi Szívbetegség Egyesülete. Ezalatt az idő alatt számtalan helyi rendezvényen léptek fel. A napokban pedig fennállásuk 35. évfordulóját ünnepelték, hiszen tavaly ez a járvány miatt elmaradt. A Civil Házban tartott eseményen felléptek a Perdülő nagykör, a Mezei virág dalkör, Levora Sándorné és Kovács Gyuláné, a Gyöngyvirág Néptánc Egyesület és az Erica C. Dance School & Company ózdi csoportjai, valamint az ÓMI Zenés Színház társulata.

Az egyesületben tevékenykedők elmondása szerint egy összetartó közösséget képeznek, ahol mindig felszabadultan, családias légkörben telik az idő. A mai napig sokat fáradoznak azért, hogy minőségi munkát tegyenek le az asztalra.

Emléktáblát avattak dr. Mészáros Miklós tiszteletére, amelyet az Újváros téri rendelő falán helyeztek el. Az avatáson Janiczak Dávid szökött a jelenlévőkhöz, aki a méltatáson kívül személyes emlékeit is megosztotta. Ezentúl örök optimizmusát és közvetlen személyiségét is kiemelte. Dr. Kovács Sándor, az Ózdi Almási Balogh Pál Kórház orvos-igazgatójának beszédét is meghallgathatták a résztvevők. Az emléktáblát a Gömri Lovas és Népi Hagyományörző Egyesület tagjai leplezték le, amelyet Szőke Gábor, római katolikus plébános szentelt meg. Ezt követően elhelyezték a megemlékezés virágait. Az eseményen Dr. Mészáros Miklós családja is részt vett.

EMLÉKTÁBLA

A DÍSZPOLGÁRNAK

MINDEN ÖNKORMÁNYZATI RENDSZERHEZ TARTOZÓ ÜGY ELINTÉZHETŐ

Az emberek életének nehezítő tényezői a mindennapos ügyintézesek, amiket a hosszú várakozás, sorban állás és időhiány miatt mindig kapkodva kell elvégezni. Az egyik szolgáltató a város egyik végében, a másik a másikban, a rohanásnak pedig emiatt soha nincs vége. Ezt a napi szintű problémát felismerve, városunk vezetői lépéseket tettek a megoldás irányába. Az Ózdi Járási Hivatal elköltözött a Polgármesteri Hivatal épületéből, ezáltal pedig egy nagy, üres tér maradt a helyén. Sok lehetőséget kínált az új helyzet, ám július elején megszületett a terv, hogy az önkormányzathoz tartozó intézmények és cégek kapnak egy közös helyet, ahol fogadhatják az ügyfeleket. A megüresedett terem jó lehetőséget biztosított arra, hogy ez ne csak egy gondolat legyen, hanem elindulhasson a megvalósítás útján. A város vezetőinek célja ezzel az volt, hogy Ózd lakói egy központosított helyszínen, gyorsabban tudják elintézni ügyeiket.

JANICZAK DÁVID, polgármester:

A városvezetés számára mindig is fontos volt, hogy a lehető legjobb szolgáltatásokat biztosítsa az itt élők számára, és erre a Kormányhivatal elköltözésével most lehetőség nyílt, hiszen egy újabb szintre emelhettük az ügyfelek kiszolgálását. Az Ózdi Központi Ügyfélszolgálat (ÓKÚSZ) létrehozásával és átadásával, egy olyan ügyféltérrel állunk a lakosság elé, ahol minden, az önkormányzati rendszerhez kötődő ügyet el tudnak intézni egy légtérben. Nem kell máshova menniük a városban. Ebben a térben a posta is megtalálható, a Távhő, az Ózdinvest, a szociális intézményünk és a Polgármesteri Hivatal valamennyi ügyfélfogadója.

A munkálatokat alapos tervezési folyamat előzte meg. Több szempontot is figyelembe kellett venni, hogy az emberek számára komfortos ügyintézési helyet hozzanak létre. A külső vállalkozók minden tőlük telhetőt megtettek, hogy az elképzeléseket megvalósítsák. A kényelem miatt tágas váróteret alakítottak ki az érkezők részére, ahová új székeket és kanapékat helyeztek el, valamint egy kávégép is helyet kapott a külső részen, hogy az esetleges sorban állás is elviselhetőbb legyen. Gondoltak azokra is, akik a családjukkal érkeznek, ugyanis a teremben egy elkülönített játszósarkot hoztak létre a gyermekek számára. Itt a kicsik kedvükre játszhatnak, rajzolhatnak, színezhetnek, ameddig a felnőttek elintézik a szükséges ügyeiket.

A folyamat gördülékenysége érdekében tizenegy munkaállomást állítottak fel, amelyeknél az önkormányzathoz tartozó szolgáltatók kapnak helyet. Az egyszerűbb haladást elősegíti még, hogy kihelyezésre került a bejárathoz egy korszerű ügyfélhívó panel, amin keresztül mindenki kihúzhatja sorszámát az adott szolgáltatóhoz. Egyelőre hat választható fül van a monitoron, de már tervben van a bővítés. Az elmúlt időszak járványügyi intézkedései ugyan enyhültek, de a város vezetése mindenképpen törekedett arra, hogy a pultokat szellősen helyezték el. Ez azért volt fontos, hogy akkor is zökkenőmentesen működjenek, ha esetleg egy újabb járvány üti fel a fejét, így minden állomáshoz felszerelték egy plexi falat, ezzel is óvva mind a dolgozókat, mind az idelátogató, segítségre várókat. Az ózdiak érdekét szolgálja emellett, hogy a postahálózat megmarad és az ezzel kapcsolatos ügyeiket továbbra is el tudják itt intézni. Az Ózdi Központi Ügyfélszolgálat megszületésével könnyebbé vált az ügyintézés, a város vezetői azonban még nem végeztek ezzel a projekttel.

DR. ALMÁSI CSABA, jegyző:

Van egy másik fejlődési szakasz is, amin már dolgozunk, hogy külső szolgáltatókat tudjunk idehozni. Gondolok itt az ÉMÁSZ-ra, az ÉRV-re, a hulladékgazdálkodást intéző gazdasági társaságra. Mivel azonban ezek nem önkormányzati cégek, gazdasági társaságok, ez a folyamat hosszabb ideig fog tartani. Úgy gondolom, hogy decemberre, vagy január elejére már köszönhetünk itt külső szolgáltatókat is."

A munkálatok végétével egy ünnepélyes megnyitó keretein belül adták át a központot. Janiczak Dávid, polgármester és dr. Almási Csaba, jegyző vágta el a nemzeti színű szalagot, ezzel jelezve, hogy elkezdheti működését az Ózdi Központi Ügyfélszolgálat. Ezt követően egy ügynevezett pilóta-program vette kezdetét, amely során megfigyelik a hely működését és leszűrjük a következtetéseket. Amennyiben bármilyen probléma felmerül, a jövőben orvosolni fogják annak érdekében, hogy zökkenőmentes legyen mindenkinek a munkája. A város lakói közül már többen is érkeztek a felújított épület-részbe, hogy birtokba vegyék a helyet és kérdéseikre választ kapjanak. A vezetőség továbbra is dolgozik a bővítésen, remélve, hogy a tárgyalások végétével újabb szolgáltatókat köszönhetnek az ÓKÚSZ köreiben.

ALKOTÓK ÉS ALKOTÁSOK

- KÖNYVHETI GONDOLATOK

A 92. Ünnepi Könyvhét és a 20. Gyermekkönyvnapok csupán szervezeti keretet adtak annak a gazdag helyi könyvkiadásnak, amely kiadványok az elmúlt időszakban jelentek meg a műfajok széles kínálatát nyújtva ózdi, vagy Ózd környéki szerzőket

felvonultatva. Miközben könyveket az olvasástudók egyre szűkülő rétege olvas napjainkban, s miközben az újságot egyre inkább felváltja az internetes hírportálok böngészése, úgy tűnik, mégsem tűnik el az igény a kultúra nyomtatott publikációinak keresésére.

Az elmúlt évben elmaradt eseményt követően idén – évszakot váltva - szeptember 3-án, a Civil Ház előtti téren rendezve a könyvheti kavalkádot bizonyossá vált: nem csupán a könyves asztalok, pavilonok és sátrak előtt megforduló, a helyszínrre kilátogatók száma a mérvadó, sőt nem is csak a felvonultatott és bemutatott művek jelentenek kizárólagosságot. Érdemes kitékinteni egyes magánkiadásban megjelent, vagy sokszor nehezen hozzáférhető kiadványokra is, ahol a szerzők a mindennapokból nagyon is ismert, vagy épp ellenkezőleg, elszármazott, az itt élők szemében idegen alkotók. Egy dolog mégis közös bennük: valami köti őket ehhez a városhoz, a környékhez, a vidéki élethez. Miközben az „Egykor volt gyárváros... Társadalmi változások Ózdon és környékén a rendszerváltástól napjainkig” című kötet egy év „késéssel” került a Kronosz Kiadó standjára a budapesti Vigadó téren, addig Ózdon ifj. Vass Tibor és Csák Lászlóné Bánszállás történetét feldolgozó munkája - szintén régóta várta magára - sem véletlenül lett ünnepélyes keretek között bemutatva egy neves évfordulóhoz kötődően.

Barkóságról 6. részéről (Ózd, 2021). Utóbbiak eközben csupán a történeti művek. A könyvheti kavalkád idei plakátján a nevek és kiadványok sora ettől sokkal bőségebb: Derenkó Dániel, Gréta May, Gulácsy Erika, Laczkó Inci, P. Dányi Gabriella, Szentandrassy Béla, Talián Zoltán több műfaj korántsem első alkotói. Mellettük a könyvhét szervezői a publicisztika és az újságírás országosan is ismert egyik képviselőjét, az ózdi születésű L. Murányi Lászlót is meghívták, immár a Városi Könyvtárba, ahol legújabb, a „Szenvedélyek hálójában” című könyvét ismertette és dedikálta az érdeklődők előtt.

Még sincs tehát leáldozóban Ózdon az olvasás és a könyvalkotás? A kérdés általános érvényű. Ahogy Gál Katalin, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők

A helytörténet iránt érdeklődők azonban már korántsem biztos, hogy hallottak Dúl Imre családtörténeti kötetéről („Családom, Hangony, emlékeim”. Kazincbarcika, 2021), Kovács László „A Szentsimoni Nyugdíjas Klub története” című füzetéről (Szentsimoni Nyugdíjas Klub, 2021), vagy a több év után ismét megjelent, történelmi és néprajzi tanulmányokat tartalmazó Tanulmányok a

Egyesülése elnöke az egyik online portálnak nyilatkozta: ha a könyvkiadás az elmúlt évben mélyrepülését élte, itt most azért két év terméséről van szó, mert tavaly csak online könyvfesztivál volt. A legnagyobb szó idén a „jelenlét” volt, ami egyszerre kellett már szerzőnek, kiadónak és olvasónak egyaránt. „S nem születne ennyi kötet, ennyi mű, ha olvasó

nem volna. De szerencsére van.” Bánfalvi Lászlóné, az ózdi könyvtár volt vezetője kétszer is részese lehetett, amikor Ózd a Könyvhét megyei megnyitójának helyet adhatott. Közösségi oldalán nem véletlenül fejt ki: „a sokat emlegetett változó világunkban is mindig lesznek, akik tollat - manapság sokan billentyűzetet - ragadnak, hogy leírják érzéseiket, gondolataikat, vagy akár közzétegyék sokéves helytörténeti kutatómunkájuk eredményét.” ... és akiknek biztosan lesznek olvasóik is.

„Az olvasás az író életének alkotó központja.” - az olvasás csodájáról szóló bölcsességeket olyan nagy írók is megfogalmazták, mint Stephen King, aki elsőkézből adott tanácsot arra, hogy tudunk többet olvasni, ami filozófiája szerint az írás alapja. Hazai nagyjaink közül Kosztolányi Dezső és Krúdy Gyula ugyancsak fontos szerepet szántak az olvasónak, hiszen szerintük csak az író kevés egy jó könyvhöz; ahogy előbbi le is jegyezte: „A könyvet mindig ketten alkotják: az író, aki írta, s az olvasó, aki olvas.” Őszhöz érkezve a hosszabbodó esték és hűvösödő napok tökéletesek ahhoz, hogy újra magunkhoz vegyük kedvenc kötetünket és átadjuk magunkat az olvasás élményének, talán egy másik világba, életérzésbe csöppenve.

BÁNSZÁLLÁS 150 ÉVES

1870-2020

Bánszállás 150 éves címmel rendeztek emléknapot az Ózdi Városi Könyvtárban szeptember elején. A 92. Ünnepi Könyvhét és a 20. Gyermekkönyvnapok keretein belül szervezett eseményt eredetileg tavaly november 6-án tartották volna meg, azonban a járványhelyzet miatt ennek dátuma későbbre tolódott.

A délután magában foglalt egy könyvbemutatót is. Ifj. Vass Tibor körülbelül húsz éve foglalkozik Bánszállás történetével. Azt tapasztalta, hogy méltatlanul kevés a településsel kapcsolatos adat, ezért kezdett el írni róla. Az anyaggyűjtésben Csák Lászlóné segített neki, aki társszerzőként működött közre. Minden olyan témában egyeztettek, amelyben bizonytalanok voltak és igyekeztek az összes információt pontosítani. A kötet a lakótelepről, a bányatelepről szól. A kezdetektől a mostani, szomorú állapotokig, amely végül a Fejezetek Bánszállás-Bányatelep Történetéből címet kapta. A könyv augusztus végén került ki a nyomdából.

A korábbi időszakokban foglalkoztam ipartörténettel, településtörténettel és sporttörténettel. Ez az első olyan munkám, ahol mindez együtt megjelenik. Tehát az 1870-es település kialakulásától kezdve a bánya működésén át, a kulturális és sportélet minden területére kiterjed - fogalmazott ifj. Vass Tibor, szerző, helytörténész.

A borítót Oláh Zsolt készítette. Nem volt zökkenőmentes a megjelenítés. Sok munka árán, de minden problémát megoldottak. A jubileumi program a bányászhimnussal kezdődött. Az eseményen többen is megosztották gondolataikat az érdeklődőkkel. Ózd város polgármestere úgy fogalmazott, hogy ez a könyv kincs az utókor számára.

Olvassák ezt a könyvet, mert ebben nagyon szép képek és adatok vannak. Az idősebbek emlékezetében éljen úgy, ahogyan valaha látták. Nekünk fiatalabbnak pedig úgy, ahogyan bemutatják ebben a nagyszerű szerzők. Köszönjük nekik! Nagyon sok értékes forrás van a kötetben, ezen lepődtem meg először, amikor megnéztem. Ez valóban egy kincs az utókor számára - mondta Janiczak Dávid, Ózd város polgármestere.

Gál Monika, a Volt egyszer egy Bánszállás nevű csoport megálmodója, egyik adminisztrátora a közösség megalakulásának előzményeiről mesélt.

2015 Karácsonya után felhívtam Csák Lászlónét, hogy: „Nelli néni, van egy jó könyved, Volt egyszer egy Bánszállás címmel. Szeretném kölcsönvenni a nevét, és létrehozni egy csoportot a Facebookon. Ideadod?” Azt felelte: „Persze, én is tag leszek.” Karácsony után alakult a csoport. Januárra 100 tagja volt, most több mint 550-en vagyunk. Azt hiszem, hogy a csoportnak és nekünk is az a hitvallásunk, hogy Bánszállás sajnos márcsak volt, de az emlékek, a Tündérváros, a mesék és a meghatározó személyiségek, a tanító nénik, a kultúrház igazgatók és a könyvtárosok a mieink, a mi szívünkben vannak, és ott maradnak amíg élünk - fogalmazott Gál Monika.

Az érdeklődők az Ózdi Városi Televízió, Volt egyszer egy Bánszállás című filmjét is megtekinthették. Az összeállítás 2016-ban készült, és olyan szereplők vettek részt a forgatáson, akik ott nőttek fel. Beszámolóikból kiderült hogyan is zajlott az élet akkoriban. A filmet Bukovinszky Zsolt és Rási Zoltán készítette. Az Ózdi Művelődési és Kommunikációs Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója is kötődik a településhez.

Születésemet követően az ózdi kórházból Bánszállásra kerültem. Igaz csak néhány hónapot éltem a településen, de nagyszüleim és édesapám testvérei miatt egész gyermekkorom meghatározója volt a bányatelep. Akkor még egy ékszerdoboz volt, mindenki ismerte a másikat, vigyáztak ránk gyerekekre, bármerre is csatangoltunk. A hétfvégéken, iskolai szünetekben számos maradandó élményt szereztem ebben a 'paradicsomban'. Még láthattam a kocsmakertet, a kuglipályát, a focipályát, az iskolát, a „kultúrt”, és ismerhettem azokat az embereket, akik úgy élték mindennapjaikat, mintha egy közös család lenne egész Bánszállás - emlékezett Bukovinszky Zsolt, az ÓMÉK ügyvezetője.

A jubileumi programon több megjelentet a színpadra szólítottak, a könyv írója személyesen adta át részükre a kötet egy példányát. Az eseményen nagyon sok elszármazott bánszállási lakos is megjelent, akik a rendezvény végén kötetlenebb formában, újra feleleveníthették közösen a régi szép emlékeket.

ÚJ HELYEN - XXI. BOLYOKI VIGADALOM

Huszonegyedik alkalommal tartották meg városunkban a Bolyoki Vigadalmat. A szeptember 4-ei esemény fővédnöke Janiczak Dávid polgármester volt. A változatos szabadidős programot idén már egy új helyszínen, a Bíben-völgy bejáratánál rendezték meg. Az előző, azaz a XX. Bolyoki Vigadalom még 2019-ben volt, hiszen tavaly a járványhelyzet miatt a program elmaradt. Az ideinek azonban az időjárás is kedvezett, amely a már hagyományosnak mondható Mazsorett csoport menettáncával indult. Tagjait a Gömöri Lovas és Népi Hagyományőrző Egyesület lovasai követték. A menet egy része az Újváros téri rendelő előtt csatlakozott azokhoz, akik az emléktábla avatásra érkeztek. Ezt Dr. Mészáros Miklós tiszteletére helyezték el azon a helyen, ahol a szakember hosszú éveken át praktizált.

A délelőtt folyamán sportprogramokkal is várták az érdeklődőket. A területi iskolák

sportversenyei sem maradtak el idén. A délután azonban már a színpadi produkciók jegyében telt, amelynek helyszíne a Bíben-völgyben felállított színpad volt. Itt elsőként az általános iskolások léptek fel, akik megalapozták a jó hangulatot. Az idősebb korosztály képviselőiben pedig az Ózdi Szívbetegség Egyesületének tagjai szerepeltek, akik énekkel és különféle táncos koreográfiákkal szórakoztatták a résztvevőket.

A Dobi házaspár operettslágerekkel szórakoztatta a résztvevőket, akiket később Heltovics Miklósné és Farkas Péter Barnabás köszöntöttek. A program meghívott vendégei között szerepelt Gregor Bernadett, aki többször is járt már városunkban. Így a folytatásban az ő előadásában hallhatott sanzonokat az egyre nagyobb létszámú közönség. A városi rendezvényeken is rendszeresen szereplő Highland Bastards együttes is fellépett, akiket a kazincbarcikai Mytra zenekar követett. Az este sztárvendége előtt az ÓMI Zenés Színház tagjai többféle magyar és külföldi slágert is megszólaltattak, tovább fokozva ezzel a jó hangulatot. Produkciójukat követően este hét órakor Pál Dénes, a 2012-es The Voice győztesének koncertje következett, akivel a közönség többször is együtt énekelt. A tartalmas és vidám nap végül tombolasorsolással és retro disccal zárult, amelyen Mikó Zsolt prezentálta a talpalávalót.

Szurdok Krisztina

FILMEK ÉS MELÓDIÁK

Szelezky Zita színésznő köré szerveződött idén a Nemzeti Filmtörténeti Élménypark nyári kertmozi sorozata, ami egy időszakos kiállítással indult. A Szelezky Zita élete & művészete címet viselő tárlat ünnepélyes megnyitóján Riz Gábor országgyűlési képviselő, miniszteri biztos is részt vett, aki köszöntő beszédében röviden beszélt a színésznő életéről. Később Lovas Lajos a Forum Hungaricum ügyvezetője, majd Péter Zsolt, az Országos Színház-történeti Múzeum és Intézet színház-történésze, egyben az esemény kurátora szólott a vendégekhez. A magyar filmtörténetet bemutató blokk egyébként az NFÉ állandó kiállításának egy részét képezi. Ezzel kapcsolatban az intézményvezető elmondta, hogy régóta készülnek ennek a szakasznak a megújítására. Szelezky Zita személye pedig nem csak életműve miatt volt egyértelmű, hanem azért is, mert a színésznő

több szállal is kötődik térségünkhöz, azon belül is Nekézseny településhez.

Az NFÉ Placcon megszervezett kertmozi további állomásaira is egy-egy Szelezky Zita filmmel készültek az intézmény munkatársai. Így augusztus 13-án a Zenélő malom című alkotást tűzték műsorra. A filmvetítést megelőzően a

vendégek a '30-as '40-es évek filmzenéiből összeállított válogatást hallgathattak meg Váradi Zoltán és Bundzik Tímea előadásában, akik a legismertebb melódiákat hegedűn és zongorán szólaltatták meg. A Miskolci Nemzeti Színház társulatának tagjai egyébként már nem először járnak városunkban, ezért a közönség más alkalmakkor is találkozhatott már velük. A nyári kertmozi sorozat utolsó állomásának eseményét a hűvösebb idő miatt már az NFÉ falain belül rendezték meg. A szép számú közönséget pedig ezúttal is kamarakonzerttel várták az intézmény munkatársai, amelynek során Váradi Zoltán és barátai léptek színpadra. A nyári programsorozat utolsó állomása a Sok hűhő Emmiért című vígjátékkal zárult. A kertmozik ugyan véget értek, de a művésznő személyes tárgyait, és a vele kapcsolatos dokumentumokat december 31-éig még megtekinthetik az érdeklődők.

Szurdok Krisztina

NINCS MEGÁLLÁS...

– ÉREMESŐ AZ OFTSE-NÉL

A képen balról jobbra: Musatics Máté, Papp Ágnes, Sztrunga Ildikó, Gyuricska István, Ferkel Katalin, Lőrincz Ádám Bence

A kemény munka után mindig kell a visszacsatolás. Egy megmértetésen pedig mindig pontosan kiderül, kik vagyunk és mire elég az a munka, amit beleraktunk. Az Ózdi Funkcionális Training Sport Egyesület versenyzői az elmúlt

időszakban számos helyen tették próbára felkészültségüket és nyugodtan kijelenthetjük, hogy amihez hozzá értek arany-nyá változott, vagy ezüsté, de legalábbis bronzá. Egyéni csúcsokból és magyar rekordokból sem volt hiány.

Nehéz helyzet

A vírushelyzet az edzőtermek működésére is hatással volt, hiszen sokáig zárt ajtók fogadták a látogatókat. Ez az időszak az ÓFTSE csapatát is mélyen érintette, hiszen csak a versenyigazolavánnyal rendelkező tagok vehették igénybe a Gömöri úti helyszínt. Bár nem tudtak előre tervezni, de becsülettel készülni igen. Volt, aki tanulásra is fordította a felszabadult időt. Papp Ágnes például a másik oldalon is bizonyíthatta tudását. Az ózdi hölgy ugyanis időközben hivatalos versenybírói képesítést szerzett, ami óriási jelentőséggel bír az egyesület életében.

Sztrunga Ildikó, Ferkel Katalin, Papp Ágnes a Magyar Profeszionális Erőemelő Liga Kupán

Beindult az élet

A sportemberek megmértették magukat Siófokon a Scitec Muscle Beach Raw Power elnevezésű viadalon és Kiskunfélegyházán is, utóbbi helyszínen kétszer. A Nyárindító Kupán is arattak, de a Magyar Profeszionális Erőemelő Liga Kupáról is tizenkét aranyéremmel tértek haza. Céljuk volt még a miskolci világbajnokságon is helytállni.

Mértani pontosság

A nyárvégi és őszi versenyekre előre kidolgozott, pontos tervekkel készültek. A befektetett 12 hetes céltudatos edzőmunkának pedig meglett az eredménye. Gyuricska István, az egyesület elnöke szerint a terheléses edzőmódszer mentálisan nagyon sokat kivesz a sportolóból, ami végül erőnlétben mutatkozik meg. Hatvan százalékról indulnak és kilencvennél fejezték be a munkát. Egy héten kétszer guggoltak, fekvőnyomtak és felhúztak. Mellé pedig kiegészítő gyakorlatokat végeztek.

- Hogyan zajlott a felkészülés?

- Egy fantasztikus felkészülésen van túl a csapat. Nagyon-nagyon büszke vagyok rájuk. Azt hiszem, az egyik legkeményebb edzőmódszert választottam nekik, hogy azt az eredményt, amit most kihoztak magukból meg tudják csinálni. Nagyon jól sikerült a verseny. A versenykörülményeket figyelembe véve, illetve hogy még kezdőversenyzők vagyunk minden jól ment. Mindenki a letelején tart a versenyzésének, mert még öt-tíz év nincs a hátunk mögött.

- Kikkel kellett megmértetni magatokat a Magyar Profeszionális Erőemelő Liga Kupán? Honnan, milyen háttérrel érkeztek sportolók?

- Az ország minden pontjáról érkeztek résztvevők. Jobbnál jobb egyesületekből, jobbnál jobb edzőkkel készültek ezek a versenyzők. Tehát egy nagyon erős mezőnyt tudott mindenki maga körül. A fiúk és lányok kategóriájában is hatalmas számok vannak, akár guggolásban, akár felhúzásban. Nagyon meg kellett állni a helyüket és nemcsak úgy hullott az ölükbe ez az eredmény. Sokat dolgoztak érte és szépen küzdöttek.

- Milyen gondolatokkal engedted a sportolódait útjukra?

- Ott már nekem csendben kellett lenni, hagynom kellett, hogy mindent, amit addig átadtam nekik, az megéredjen. A sajátjukénak tudják és tudjanak teljesíteni, előjöjjön mindaz, amit megtanultak. Ott, abban a pillanatban már csak egyedül vannak. Ez már az ő harcuk.

Az ezüst érmes Lőrincz Ádám Bence

Aranys hétvége

A teljesség igénye nélkül szeptember 3. és 5. között hat fővel szálltak harcba a dobogóért. Az ózdiak mérlege a három napról 12 arany, 4 ezüst, 1 bronzérem. Felállítottak 4 országos csúcsot, elhoztak két kupát abszolútban és legalább 20 oklevelet kaptak. Musatics Máté fiatal kora ellenére kétszer állhatott a dobogó legfelső fokára. Lőrincz Ádám Bence egy második és egy harmadik helyeztet hozzá a nagy egészhez, emellett pedig erőemelésben is jól szerepelt. Elszánt nőkből nincs hiány az egyesületben. Ferkel Katalin három magyar rekordot ért el és egy abszolút első helyet is bezsebelt. Sztrunga Ildikó is remekül zárt, bicepszben első lett. Papp Ágnes is három országos csúcsot döntött meg, de felhúzásban is jeleskedett.

PALETTA

Kulturális programok

2021.
NOV.
1-1G

Váradai Gábor életmű kiállítás
Digitális Erőmű

2021.
DEC.
31-1G

Szeleczy Zita élete és
művészete c. időszaki kiállítás
Nemzeti Filmtörténeti Élménypark

SZEP. 30.

19:00: Koncz Zsuzsa koncert
Olvasó Színházterem

OKT. 1.

18:00: Sváb est
Olvasó, Adorján Lajos terem

OKT. 2.

14:00: Múzeumok
Őszi Fesztiválja
Ózdi Múzeális Gyűjtemény
és Gyártörténeti Emlékpark

OKT.
4-10.

Országos Könyvtári Napok
Ózdi Városi Könyvtár

OKT. 6.

Beck Andrea író-olvasó
találkozó gyerekeknek
11.00 Ózdi Városi Könyvtár
14.00 Árpád Vezér Úti
Fiókkönyvtár

OKT 13.

10.00 és 13.30:
Szépség és a Szörnyeteg
Olvasó Színházterem

OKT 15.

19:00: Összezárv a
keserédes komédia
Olvasó Színházterem

OKT. 21.

16:00: Derenkó Dániel
könyvbemutatója
Ózdi Városi Könyvtár

OKT. 29.

18:00: Dumaszínház,
Kovács András Péter
önálló estje
Olvasó Színházterem

1	2	3	Z	4	5	6	7	8	A	9	10	O
11				12						13		
14			15		16				17		18	
19		20		21				22		23		
		24						25				S
26	27				28	29	30				31	
32				33							34	
35		36		37				38		39		
40		41	O						Ó			N

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Megfejtés 1. 11. Duplán Gauguin regény. 12. Idomár eszköze. 13. Relatív, röv. 14. Bróm vegyjele. 16. Will Smith filmje ... Legend. 18. Római szám 55. 19. Megfejtés 2. 24. Művészet. 25. A vese latinul. 26. Egy valós függvény maximumának vagy minimumának meghatározása. 32. Magatok. 33. Arkagyij P. Gajdar: Csuk és ... 34. Az Elba közepe! 35. VHS (Video Home System). 37. Népi hosszsmértékegység. 39. Mauna Loa párja. 40. Latin kettősbetű. 41. Megfejtés 3.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Szakáltalanító készülék. 2. Elkerülhetetlen végzet. 3. Súlyarány, röv. 4. ...ipso; magától értetődően. 5. Román folyó. 6. Üdvözetlet továbbít. 7. Orosz filmrendező, Mihail 1901-71. 8. Üres vár! 9. Argon vegyjele. 10. Költő volt (Zoltán). 15. Héber nyelv. 17. Alkot. 20. A -zet főnévképző párja. 21. Bankautomata. 22. A Monarchia utolsó vezérkari főnöke volt ... Arthur von Straussenburg. 23. Incorporated röviden. 27. Finom, apró pehely. 28. Előtagként jelentése mezőgazdasági. 29. Shakespeare színmű ... király. 30. Totó-tipp. 31. Nicolae ...román labdarúgó. 36. San Francisco röv. 37. Anno domini röv. 38. Utolsó az ábécében. 39. Kávéska-nál a receptben.

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: (OVTVINFO@OMEKOZD.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1., ÉS 41. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2021. OKTÓBER 15. (PÉNTEK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTVÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNKBEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. A 2021. ÉV 1. SZÁMÁBAN MEGJELENT REJTVÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: „OTT VAGYUNK HELYBEN, TÉRBEN, IDŐBEN. ÓMÉK.”

NYERTES: SZABÓ BÉLA, ÓZD. GRATULÁLUNK!

IMPRESSZUM

ISSN 2659-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ: 3600 ÓZD, GYÁR ÚT 4. / SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/672-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI MŰVELŐDÉSI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYPÉTERE/FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (UGYVEZETO@OMEKOZD.HU) / TÖRDELÉS ÉS DESIGN: CSOMOR GERGŐ (CSOMOR.GERGO@HOTMAIL.COM)

VÁLOGATOTT SIKEREK

– /VAMOS/ MÍRA ÉS PETRA

Nagyszerű eredményeket értek el az elmúlt időszakban a „Vámos lányok”. Petra a tokiói olimpián képviselte hazánkat és fiatal kora ellenére kiemelkedően teljesített a világklasszis

ellenfelekkel szemben. Míra pedig a junior válogattal ért fel Európa tetejére, ugyanis velük nyerte meg a Szlovéniában megrendezett kontinensviadalt.

Az elmúlt évtizedekben számos városunkhoz kötődő sportoló vehetett részt valamelyik ötkarikás játékon. Ennek az Ózd Városi Stadion klubházánál található dicsőségfal állít emléket. Ehhez az illusztris társasághoz csatlakozott a tokiói olimpia révén Vámos Petra. A DVSC tehetsége a magyar csapat tagjaként szállt harcba a világklasszis ellenfelekkel. Nem indult szerencsésen a megmérettetés a lányok számára, ugyanis halálcsoportba kerültek, majd Franciaország, Brazília és Oroszország ellen is vereséget szenvedtek. Ekkor már felerősödtek a negatív hangok a szereplést illetően, ám a válogatott tartását mutatja, hogy ezt követően nagymértékben feljavult a mutatott forma. Így Spanyolországot és Svédországot is meg tudták verni. Ennek köszönhetően bejutottak a negyeddöntőbe, ahol is Norvégia jelentette a végállomást. Petra meghatározó teljesítményt nyújtott, és igen jó szívvel tekint vissza az eseményekre.

– Nagyon jó emlékeket őrzök erről a pár hétről. Szinte csak kapkodtam a fejem, hogy mennyi minden történt ilyen rövid idő alatt. Ez az olimpia egy fantasztikus dolog volt, és szavakban szinte meg sem lehet fogalmazni, hogy egy embernek mennyit tud adni és mekkora élmény volt ez mindannyiunk számára. Örültem neki, hogy lehetőség nyílt arra, hogy legalább az utazóke-

retbe bekerüljek. Próbáltam felszabadultan játszani és nem görcsölni, a csapattársaim pedig fantasztikusan támogattak. Ahogy megéltem ezt az olimpiát, hogy olyan emberek sétáltak el mellettem, akiket korábban csak a tévén láttam, ez valami hihetetlen. Így egyértelműen azt mondom, hogy szeretnék a következő olimpián is részt venni, ezért fogok dolgozni – fogalmazott Vámos Petra.

De nem csak Petra, hanem testvére Míra is kiválóan teljesített az elmúlt időszakban. A 18 esztendőes szélső a junior válogattal vett részt a Celjében megrendezett Európa-bajnokságon.

– Egy ilyen kaotikus szezon után nem volt egyszerű felkészülni erre az Európa-bajnokságra. Úgy gondolom, hogy a csapat minden tagja, minden edzésen megdolgozott ezért az eredményért. Nagyon boldog vagyok, hogy ez sikerült, szerintem ez az egész csapat és a szakmai stáb érdeme. Nem vagyok egyébként teljes mértékben elégedett a teljesítményemmel, illetve még a felkészülés során egy kisebb sérülést is összeszedtem. Ettől függetlenül igyekeztem száz százalékot nyújtani és segíteni a csapatot. A következő időszakban szeretnék fejlődni és kíváncsi vagyok, hogy mire lesz elegendő a tudásom – mondta Vámos Míra.

Eredményeik kapcsán a lányok polgármesteri elismerésben is részesültek a világvversenyek után. Bár Míra az alapozás miatt ekkor nem tudott hazalátogatni, de Petrát több tucat helyi fogadta, és szívesen mesélt a főként fiatal kézilabdásokból álló érdeklődőknek tokiói élményeiről.

– Mérhetlen büszkeség számunkra, hogy egy ózdi kötődésű sportoló részt vett a tokiói olimpián, míg testvére az Európa-bajnokságon bizonyított. Ráadásul igen eredményesen, amivel a csapatukat előrébb juttatták. Számomra is nagy büszkeség, hogy személyesen adhattam át az ezért járó kitüntetést. Gratulálunk ezúton is Petrának és Mírának. Nagyon sok sikert kívánok nekik még az életben – mondta Janiczak Dávid polgármester.

A Vámos-lányok a 2021/2022-es idényben a DVSC SCHAEFFLER NB I-es együttesét erősítik. A csapat jól indította a bajnokságot, ugyanis cikkünk írása idején már túl vannak az első fordulón, amely során legyőzték a Kisvárdát. A találkozón Petra és Míra is eredményes tudott lenni.

SOKSZÍNŰ LÉLEK

IFJ. CSENDES LAJOS

Egy ember, akit néhány éve ismertem meg. Egy kolléga, akivel csak rövid ideig dolgoztam együtt. Egy csapatjátékos, akit általában mindenki kedvel. Egy sokszínű lélek, aki mindenbe belecsipeget.

Messzire kellett mennie, hogy az lehessen, aki valójában. Kinyílt számára a világ, de ma már azt csinálja, ami mindig is a része volt, de itthon igazán nem bonthatta ki.

Képzőművész? Modell? Fotós? Sminkes? Ruhatervező? – Lajos minden egy kicsit! ... és boldog.

– Hogyan emlékszel az ózdi évekre?

– Fura volt visszajönni és újra itt a városban járni-kelni. Fura volt visszatérni ebbe a csendes, nyugodt környezetbe a nagyváros zaja után ez teljesen más. Láthatok fákat, erdőt, hegyet, kék eget, ez számomra nagy öröm és boldogsággal tölt el.

– A megjelenésed nem volt fura a helyieknek?

– De! Folyamatosan megnézték az emberek, rácsodálóztak arra, hogy ki lehetek. Ez annyira már nem zavar. Kint Londonban a megjelenésem teljesen elfogadott.

– Amikor Ózdon éltél itt is ismert voltál valamilyen szinten, hiszen több mindent csináltál, de nem volt azért egyszerű az életed.

– Igen, nagyon bonyolult volt, mind művészetileg, mind magánéletileg. Voltak gondjaim, amiket hála Istennek sikerült levetköznöm, eldobnom, elhagynom.

– Voltál itthon néptáncos, bútorfestő, a televízióban is dolgoztál... Mire emlékszel legszívesebben?

– Leginkább a néptáncra. A mozgás, a tánc ma nagyon hiányzik. Kint lenne erre lehetőség, de a napirendembe ezt nem tudtam beleépíteni. Ha a tv-re gondolok hiányzik az emberekkel való kapcsolatfelvétel, a beszélgetések. Az, hogy az ÖVTV-nél dolgoztam nagyon sokat segített Angliában is a beszédben, a kommunikációban. Persze most angolul kell megnyilvánulnom, de a televíziós múlt nagy magabiztosságot adott.

emlék, hiszen egy nagyon szép környéken élünk, Ózd tele van lehetőségekkel, ami a művészek számára egy remek helyszín. A város nagy hatással volt a munkásságomra.

– A tánc mellett már itt foglalkoztál képzőművészetel. Festettél, ruhákat is tervezted, sőt divatbemutató is volt.

– Igen annak akkor nagyon örültem. Sikerült itt a környéken is megmutatni azt, hogy mivel foglalkozom. Ezek mind annyira jó emlékek és pozitív energiát adtak nekem a kiutazáshoz, illetve a kinti élethez. A festészet is szép

– Mennyire volt könnyű azt eldönteni annak idején, hogy itt hagyod Magyarországot?

– Nagyon nehéz volt, főleg az első másfél év. Nem beszéltem egyáltalán angolul, nem ismertem kint senkit, nem ismertem a várost, a közlekedést, az embereket. Amikor leszálltam a gépről az első pár hét olyan volt, mintha egy álomban lettem volna. Aztán egyre jobban nyitottam a város, az emberek és a nyelv felé.

– Egyből lett munkád is?

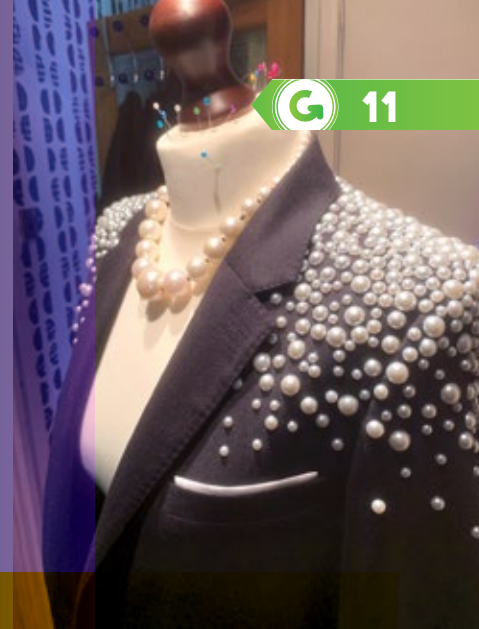
– Igen, egy spanyol-portugál-afrikai étteremben sikerült elhelyezkednem. Nagyon izgultam az elején, mert soha nem dolgoztam vendéglátásban. Kint teljesen mások a szokások és teljesen másképp közelítik meg a vendégeket. De az angolok nagyon nyitottak és segítőkészek, tehát ők mindenben támogattak, nem volt probléma. A vendégekkel sokszor beszélgettem a művészetről és arról, hogy mit csinálok, így könnyebb volt kiszolgálni őket.

– A művész éned? Rögtön előjött?

– Érdekes volt, mert eleinte nem igazán fókuszáltam a művészeti dolgaimra. Először elkezdtem festegetni, de sajnos annyira kicsik a lakások Londonban és nagyon sokan laknak, hogy ezt nem tudtam tovább folytatni.

– És akkor a közösségi oldalakon láttunk olyan képeket, amelyen például modell voltál, különleges ruhákkal, különleges sminkkel. Láttunk olyan képeket is, ahol te sminkeltél, vagy rajzoltál más testére.

– Elkezdtem olyan selfieket készíteni, amelyekhez nagyon minimális anyagot használok. Semmilyen professzionális eszköz, csak a telefonom és a természetes napfény. Felfigyeltek rá az angolok. Sokan megtalálták az Instagramon, aztán sikerült eljutnom egy olyan találkozóra, ahol fotósok, modellek, sminkesek, ruhatervezők voltak. Az volt a lényeg, hogy közösen alkossunk valamit. Legfőképpen arra fókuszáltam, hogy üzenete legyen a képeknek, az arcomat használtam, mint vászont. Mindig olyan helyre tettem színt, vagy árnyékot, ahol nem kellene, hogy legyen, és ez nagyon érdekes volt az angolok számára.

Volt egy testképzavarom, nagyon vékony vagyok, ezt nehezen tudtam elfogadni. Próbáltam ellene tenni, de nem sikerült. Az emberek ezt mindig szövé tették. Elkezdtém félmeztelen képeket készíteni magamról, de eközben figyeltem arra, hogy ugyanúgy telefont használjak és természetes napfényt. Olyan érzést próbáltam ezekkel a sminkkel átadni, mint amikor zuhanyozik az ember, vagy fürdik és elmerül a vízben... az a pillanatnyi csend, amikor nem hallasz zajt. Szerettem volna, hogy aki ránéz a képre, ezt érezze!

Amikor elkészültem az első pár sminkkel, akkor rögtön kaptam felkérést, hogy menjem kellene egy fotózásra lányokat sminkelni. Számomra ez nagyon meglepő volt, mert Londonban vannak profi sminkesek és én nem tartottam magam annak. Elmentem egy fotózásra, ahol az egyik designer hölgygel nagyon jó kapcsolatot sikerült kialakítani. Nagyon szép képek sikerültek.

Aztán a közelmúltban volt egy megkeresésem egy arab fotográfustól, akit én nagyon régóta követtem a közösségi oldalon, nem mertem meglépni, hogy nyissak felé. Ő meztelen fotókat készít, különböző emberekről, illetve különböző helyszíneken. Nem a szexualitás felé viszi a képeket, hanem a művészet felé. Úgy voltam vele, a testképzavarom miatt, hogy nekem muszáj készítenem egy meztelen sorozatot magamról, hogy lássam még jobban, hogy igenis jól vagyok úgy, ahogyan vagyok. Sikerült együtt dolgozni ezzel az arab, nagyon neves fotográfussal Omarral. Nagyon nehéz volt, a modellkedés kategóriájában ez a legnehezebb, teljesen meztelenül a kamerák elé állni és úgy pózolni.

A srác látta, hogy én korábban festettem bútor is, nagyon megtetszettek neki ezek a magyar minták, motívumok. Ezért jött az, hogy na, akkor a sminkelést, a fotózást, a meztelenséget, a népművészetet kombináljuk össze. Meg kellett festenem az ő teljes testét. De itt is oda kellett figyelnem nagyon sok mindenre, hogy ha felemeli a kezét, ott a motívum hogyan hajlik...

– Tehát a fotóst festetted meg?

– Igen.

– És akkor őt ki fényképezte?

– Én fényképeztem. Ennek is nagyon örülök, hogy a másik oldalát is meg tudtam tapasztalni. Nagyon izgultam, hogy jó képek sikerüljenek, de szerencsére nagyon esztétikus és nagyon szép fényképek születtek.

– Nemcsak a közösségi oldalon lehetett találkozni veled, vagy a munkáddal. Megjelentek máshol is, például egy újságban?

– Igen. Amikor elkezdtem a sminkeléssel foglalkozni jött egy lehetőség, egy amerikai divatmagazinba bekerült négy darab portrém, négy teljes oldalon. Nem is gondoltam volna, hogy ez így sikerül. Volt például olyan esemény is, amikor olyan fotózásra kaptam felkérést, ahol az én egyik fényképemet használták fel inspirációnak a fotózás alatt és ezt bemutatták a művészeti egyetemen Londonban.

– Pénz is van már ebben, vagy egyelőre ez csak egy hobbi?

– Úgy vagyok vele, hogy próbálok segíteni, leginkább az egyetemen, a diákoknak a végzős munkáikat bemutatni. Olyan feladatokat próbálok elvállalni, ahol profi fotósok, profi stáb, profi szakemberek dolgoznak. A munkámért cserébe a képeket kapom meg. Ez jó, mert legalább a portfólióm tudom növelni, illetve meg tudom mutatni, hogy mivel foglalkozom.

Egy francia fotóssal is dolgoztam együtt, aki például csak a ruháimat szerette volna, nagyon megtetszett neki két kabát, amit készítettem. Az egyik egy zakó, amelyre nyolcszáz darab gyöngyöt sikerült felragasztanom három nap alatt.

– Ez az, amit általában leszednek rólad?

– Igen, igen. Ezt mindig le kell vennem, ha elmegyek egy eseményre, vagy a városban sétálok. Az emberek odajönnek hozzám, meg akarják simogatni és fel akarják próbálni, mert annyira különleges. A már említett francia fotóssal egyébként készítettem egy sorozatot. Úgy voltam vele, hogy oké, ő a ruhákat szeretné, de akkor én készítek hozzá sminket. Legyen akkor benne egy kicsi munkám mellett, hogy a ruhát én készítettem. Ez is egy nagyon jó sorozat lett, igaz nem posztoltam még semmilyen közösségi médiában. Az lenne az elsődleges célom, hogy ezt is sikerüljön magazinokban megjeleníteni, ahhoz viszont követelmény, hogy addig máshol ne legyen látható.

– Mi célod ezzel az egésszel?

– Mindenképpen szeretnék a londoni, vagy bármelyik külföldi Vogue magazinnal együtt dolgozni. De leginkább a kapcsolatépítés, illetve még több embert megismerni. Szeretnék egy olyan masszív, erős portfóliót kialakítani, amit le tudok tenni az asztalára, amit én készítettem, és persze ami minőségi. Nagyon szeretnék még a sminkelésben több mindent tanulni. Illetve a divat az, amit nagyon szeretnék, például új ruhákat készíteni.

– Mondhatjuk, hogy egy gyerekkori álm, ami most megvalósul?

– Mondhatjuk, igen! Nekem gyerekkoromban leginkább az volt az álmom, hogy rajzfilmkészítő legyek. Annyira szerelmesem lettem a rajzfilmeknek és a meséknek, hogy azt szerettem volna csinálni. El is végeztem az iskolát, megvan róla a szakképesítségem, de valahogy az élet úgy sodort, hogy nem ez az az út, amit nekem követni kell. Ezt nem bánom!

Az emberek gyakran azt a kérdést tették fel, hogy nem akarsz csak egy dologgal foglalkozni, egy irányba haladni, egy dologra fókuszálni és azt csinálni? Számomra ez mindig annyira furcsa volt, és zavart is, hogy miért kellene nekem csak egy dologra fókuszálnom, amikor rengeteg lehetőség van. Ha mindegyikből egy kicsit csipegetek, akkor van egy olyan kosaram, ami tele van nagyon sok jóval és tapasztalattal. Ez volt mindig is, ami motivált.

ÚJRA KINYÍLT A RÓZSAKERT

A századforduló után, a XX. század első felében pezsgő kulturális élet folyt városunkban. Ennek egyik ikonikus szórakozóhelye volt az „Olvasó” melletti kerthelyiséges étterem, más néven „Rózsakert”, ami mintegy sörkertként, ragyogó hangulatban

működött, élőenével. A hetvenes években bezárt a kert, azóta ilyen szabadtéri szórakozási lehetőségük nem volt az itt élőknek. Viszont az emberek emlékezetében máig meghatározó szerepet tölt be az egykori apácarácsokon, futórózsákkal benőtt Rózsakert képe.

2019-ben az Ózdi Művelődési Intézmények életre hívta és újból megidézte a korabeli hangulatot, és az eredeti helyén egy ideiglenes kerthelyiség felállításával, finom ételekkel, örökzöld dallamokkal, szanzonokkal, kifinomult cigányzenei háttérrel újtárra indította a Rózsakerti este című rendezvényt. Akkor, 2 évvel ezelőtt, az esti koncert az ÓMI Zenés Színház „Fogj egy sétatálcát...” című, korhű divatbemutatóval egybekötött retro műsorával vette kezdetét, melynek során a 60-as évek nagy slágerei csendültek fel újra hangszerelve, élőenével. Ezt követően pedig a Budapest Bár fokozta a Rózsakertben a hangulatot. 20-30-as évekbeli szanzonek, kuplék, táncdalok szerepeltek repertoárjukban, kibővítve jazz melódiákkal, virtuóz cigányzenekari számokkal és modern dallamokkal, ezáltal hidat képezve az akkori világgal és a 21. század között.

Ezt a hagyományt - ugyanis a hosszú távú, nem titkolt cél a rendezvényvel kapcsolatban egyfajta tradíció teremtés - viszi tovább az Ózdi Művelődési és Kommunikációs Nonprofit Kft.

„Az első Rózsakerti Estét 2019-ben rendezték meg. Tavaly a pandémia átírta a terveket, így idén második alkalommal valósult meg a rendezvény az Olvasó parkolójában. Nagyon szerették az emberek, leginkább a hangulatát és azokat a koncerteket, amelyeket az est folyamán láttak, hallottak” – mondta Fábíán-Dobos Eszter, az ÓMÉK művelődési ágazatvezetője.

A klasszikus stílus vonalán maradván ismét az ÓMI Zenés Színház produkciója nyitotta meg a rendezvényt, amelyet Kamarás Iván és Zenekara követett. Az Egy fess pesti este alatt felcsendülő '20-60-as évek magyar zenéi a magyar filmgyártás aranykorát idézték. Az este nem pusztán egy koncert volt, Kamarás Iván olyan kulisszatitkokba avatta be a közönséget, amely egyetlen életrajzi könyvben sem jelent meg a kor nagyjairól. A nem szokványos program nagy sikert aratott a nézők soraiban.

Kamarás Iván szerint:

„Az örökzöldekre mindig igény van... A nagyszüleimnél a nyári vasárnap délutánokat töltöttem, ahol előkerültek a régi magyar filmek – Hippylyt, Meseautó -. Többek között ezeknek a filmeknek is köszönhető, hogy színész akartam lenni. Az ember elábrándozik ezeken a filmekken; a naivitásukon, a szépségükön, a tisztaságukon.

Ezekben a dalokban egy letűnt aranykor tündöklését és jól megírt nőtákat látok. Nem véletlenül váltak örökzölddé.”

Béri László, az ÓMI Zenés Színház rendezője:

„Színvonalas, tartalmas programnak gondolom. Jó kezdeményezés volt, amit remélhetőleg sikerül évről évre megrendezni. Nagyon nagy csapatmunkát igényelt, de szerencsére már többször bebizonyosodott, hogy jól tudunk együtt dolgozni az ÓMÉK munkatársaival!”

A rendezvény megszervezése valóban hatalmas együttműködést igényelt mind a munkatársak, mind pedig a fellépők részéről, de a közös munkának meglett a gyümölcse, a program résztvevői elégedetten távoztak az est végén. Mindez a pontos, ám rendkívül feszített 25 órás munkának is köszönhető. Még az időjárás is kedvezett, hiszen az eső elkerülte a Rózsakertet, és a szokottnál jóval hűvösebb hőmérséklet sem szegte kedvét a kilátogató érdeklődőknek.

A pandémia után nagyon nehéz ismét visszaállni a régi kerékvágásba, a járványhelyzet nagyban érintette a kulturális életet is. Ennek ellenére a Rózsakerti este szép példája annak, hogy a városban igenis igény van a minőségi koncertekre, programokra. A rendezvényen való részvétel ingyenes volt, a fogyasztás miatt lehetett regisztrálni is, de aki nem szeretett volna a koncertek alatt enni-inni annak lehetősége nyílt regisztráció nélkül is végighallgatni a fellépőket.